

«Я козачка твоя, я – дружина твоя»...

Ім'я генерала армії України Губенка Валерія Олександровича назавжди вкарбовано у славетний літопис «зелених кашкетів». А ось про його сімейне життя знало лише найближче оточення. Не любив він розповідати, навіть у неформальній обстановці про сім'ю, берегинею якої і самим тилом була кохана дружина Валерія Олександровича – Світлана Лаврентіївна.

5
стор.

Увагою та турботою

Сьогодні Київ живе цілком мирним життям. І тим не менш, столиця України не лишається осторонь того, що нині відбувається на Донбасі. Саме сюди часто прибувають поранені учасники антитерористичних баталій. Більшість поранених захисників кордону, перебувають на лікуванні у Центральному клінічному госпіталі ДПСУ. Сьогодні ми розповідаємо як відомство дбає про людей, які буквально на власній шкірі відчули те, про що стисло розповідають українцям ЗМІ.

6
стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 25 (5423) 4 липня 2014 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Зорепад особливого ґатунку

У Національній академії Держприкордонслужби України ім. Б. Хмельницького відбувся двадцять другий випуск офіцерів-прикордонників. Багато в чому він був особливим. По-перше, пройшов лейтенантський зорепад у непростий період. Відтак молоді офіцери вже за три дні прибули до своїх місць служби. По-друге, зі стін прикордонної альма-матер у доросле життя пішли цивільні фахівці. І, нарешті, по-третє, урочистості проходили під вигуки «Гірко!».

4
стор.

ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА

Сучасні «швидкі» та бронемобілі для прикордонників

В Окремому полку Президента України відбулася урочиста передача нових автомобілів екстреної медичної допомоги від Міністерства охорони здоров'я України медичним службам Міністерства оборони України, МВС, СБУ, а також Держприкордонслужби України. Окрім того, на заході спеціально для ДПСУ був представлений броньований позашляховик «Land Rover Defender» і автомобіль українського виробництва для спеціальних операцій «Козак».

7
стор.

НА ДОЗВІЛІ

Програма телепередач

7–13 липня
2014 року

8-11
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,524 млн. осіб > **353** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **47** осіб > з них **15** незаконні мігранти

Вилучено **26** од. зброї > **4** од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **1,82** млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

Одностороннім мир не буде

Верховний Головнокомандувач Збройних сил України Петро Порошенко назвав умови, за яких задіяні в антитерористичній операції сили зможуть відновити перемир'я. Зокрема, як передає прес-служба Президента, під час телефонної розмови з Президентом Європарламенту Мартіном Шульцом Петро Порошенко повідомив про своє рішення не подовжувати дію режиму припинення вогню. Глава Української держави запевнив у готовності відновити цей режим за умов двосторонньої відмови від застосування сили, відновлення контролю за кордоном при моніторингу ОБСЄ і звільненні всіх заручників.

Сергій ПОЛЩУК

Учасників бойових дій побільшає

Верховна Рада України внесла зміну до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту», чим розширила коло осіб, які є учасниками бойових дій. Зокрема, до цієї категорії належатимуть військовослужбовці (резервісти, військовозобов'язані) і працівники Збройних сил України, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Державної прикордонної служби, особи рядового і начальницького складу, військовослужбовці, працівники МВС, Управління Державної охорони, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації та інших утворених відповідно до законодавства України військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та брали участь в антитерористичній операції, перебуваючи безпосередньо в районах АТО. Сюди ж відносяться працівники підприємств, установ та організацій, які залучалися й брали участь у АТО в районах її проведення.

Василь ДРОЗДОВ

Скандинавський пайок

На базу однієї з військових частин Збройних Сил України надійшло понад 60 тонн допомоги з Королівства Норвегія. «На початку червня оборонне відомство Норвегії звернулося до Міноборони України з ініціативою безкоштовно надати значну партію продуктів харчування для військовослужбовців, які задіяні в антитерористичній операції на сході України. Відтак згодом ми організували прийом норвезьких пайків», — зазначив начальник Центру забезпечення МО полковник Валерій Копішинський. Власне, до столу українських військових надійде 77 592 раціони норвезького сухого пайку. Цікавим є різноманіття основних страв — суп з курятиною та бобами, стейк із овочами, вівсяна каша, яловичина з маніокою, рис з овочами та м'ясом, тушковане ягня з горохом нут, вегетаріанська сосиска з томатами тощо.

Юрій ЗАНОЗ

РЕЗОЛЮЦІЯ ОБСЄ

Статус партнера – «окупант»

Днями Парламентська асамблея ОБСЄ прийняла резолюцію, назва якої «Очевидне, грубе і невиправлене порушення хельсінкських принципів Російською Федерацією щодо України». За цей документ проголосували 92 делегати, проти – 30, утрималися – 27. При цьому російська сторона всіляко намагалася виключити розгляд проекту резолюції з порядку денного.

Олег БОЙКО

Зокрема документ визначив, що з лютого нинішнього року у відносинах з Україною Росія порушила всі 10 Хельсінкських принципів, які зобов'язали поважати як член ОБСЄ. Серед таких, зокрема: незастосування сили чи погрози силою, непорушність кордонів, територіальна цілісність держав, повага прав людини та право народів розпоряджатися своєю долею тощо. Також у резолюції нагадали зобов'язання Росії гарантувати безпеку Україні за Будапештським меморандумом.

Окрім того, в документі засвідчили, що референдум 16 березня в Криму відбувся в умовах, які не можуть розглядатися як вільні та справедливі. Це незаконний акт, результати якого не мають жодної юридичної сили. ПА ОБСЄ висловила занепокоєність, що Росія, порушуючи свої міжнародні зобов'язання, має намір так само висунути

претензії і на східну частину України, а також загрожує в майбутньому поводитися так і з іншими державами-учасницями Організації. Данною резолюцією ОБСЄ заявила про підтримку єдності України, її територіальної цілісності в міжнародно визнаних кордонах.

Парламентська асамблея ОБСЄ вважає, що воєнна агресія та різні форми примусу чиняться Росією по відношенню до України у власних інтересах, вони не є спровокованими, а базуються на абсолютно безпідставних припущеннях та причинах.

В резолюції також вказано, що збройне втручання здійснюється керованими Російською Федерацією силами в Україні, тому Росію призвали припинити таке втручання. Разом з тим ОБСЄ виказало незмінну готовність надання Україні суттєвої допомоги.

Наступного після прийняття резолюції дня Парламентська асамблея ОБСЄ за підсумками 23-ої щорічної сесії 99 голосами «за» (1 делегат проголосував «проти», ще 9 утрималися) прийняла Бакінську декларацію. Російська делегація в знак протесту від участі в голосуванні відмовилася. Декларація засудила окупацію Росією території України та призвала окупантів відмінити анексію Криму. Крім деескалації конфлікту на території нашої держави ПА ОБСЄ закликала російську сторону вжити заходів з деокупації грузинської території, відмовитися від військових польотів над Північно-Балтійським регіоном, відвести свої війська від кордонів балтійських держав та припинити негативну діяльність серед етнічного російського населення прибалтійських країн.

ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ

Во славу Ангелів Свободи

Верховна Рада України ухвалила закон, яким вносяться зміни до статті 7 «Ордену України» Закону України «Про державні нагороди України». Відтепер до переліку українських державних нагород додано нову назву – орден Героїв Небесної Сотні.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Автором законопроекту щодо заснування даного ордену виступив п'ятий Президент України Петро Порошенко. Символічно, що першим законопроектом, ініційованим Главою Держави стало саме вшанування подвигу мужніх українців. Закон визначає, що нагородою відзначатимуть тих громадян, які проявили громадянську мужність, патріотизм, відстоювали конституційні засади демократії, прав і свобод людини, вели активну благодійну, гуманістичну та громадську діяльність в Україні, самовіддано

служили Українському народові в буремний час Революції гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року). Сюди відносять також низку інших подій, пов'язаних із захистом незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України.

Крім того, Кабінет Міністрів повинен створити упродовж двох тижнів із дня набуття чинності цим Законом комісію з проведення всеукраїнського конкурсу на кращий ескіз знака ордена Героїв Небесної сотні та затвердити умови його проведення. До складу комісії залучатимуть, зокрема, представників громадських об'єднань, громадських активістів – учасників

Революції гідності, фахівців із нагородної справи.

Уряд також має забезпечити власне саме проведення всеукраїнського конкурсу на кращий ескіз знака ордена Героїв Небесної сотні та за його результатами підготувати і внести до 1 серпня 2014 року в установленому порядку на затвердження Президенту України проект статуту ордена Героїв Небесної сотні.

Крім того, Кабмін в установленому порядку разом із Державним управлінням справами за участю Національного банку України забезпечуватиме виготовлення ордена Героїв Небесної сотні, посвідчень та футлярів до нього.

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Витрати на ЖКГ компенсують

З 1 липня розпочала діяти нова програма компенсації додаткових витрат для найбільш вразливих верств населення в умовах підвищення цін і тарифів на природний газ і теплову енергію. Нею зможуть скористатися сім'ї, середньомісячний сукупний дохід яких за попередні шість місяців не перевищував величини прожиткового мінімуму для сім'ї. Про це повідомила Міністр соціальної політики Людмила Денісова.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Зокрема, для дітей віком до 6 років з 1 січня 2014 року встановлено прожитковий мінімум у розмірі 1032 грн., для дітей віком від 6 до 18 років – 1286 грн., для працездатних осіб – 1218 грн., для осіб, які втратили працездатність – 949 гривень.

Міністр пояснила, що компенсація на оплату житлово-комунальних послуг розра-

ховується як різниця між розміром плати за вказані послуги після підвищення цін і тарифів та розміром відповідного платежу, який сім'я сплачувала до зміни цін і тарифів на ці послуги.

Наприклад, до підвищення цін і тарифів на природний газ і теплову енергію (до 1 травня 2014 року) сім'я сплачувала за ці послуги в межах встановлених норм 300 грн. на місяць, а після підвищення – 400 гривень. Відповідно, розмір щомісячної компенсації становить 100 гривень. Міністр наголосила, що ця сума

не видаватиметься готівкою, а зараховуватиметься на особові рахунки платника ЖКП.

Для призначення компенсації до органу соціального захисту населення за місцем реєстрації необхідно надати заяву, довідку про склад зареєстрованих у житловому приміщенні (будинку) осіб, довідки про доходи кожної особи, зареєстрованої у житловому приміщенні (крім довідок про розмір пенсії та соціальної допомоги) та пред'явити паспорт.

АТО

Вогнем і миром

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції постійно змінюється. Особливо ці зміни стали відчутні, коли надії на мирний відхід терористів повернулися на активні дії силовиків. Поки це відбувалось на «гарячій» ділянці українсько-російського кордону вимальовувались певні нові тенденції...

Олег БОЙКО

Українські силовики дотримувалися режиму припинення вогню довгих 10 діб — до цього вівторка. За цей час терористи не раз намагалися скористатися «мирною» поведінкою українців. Перепадало й прикордонникам. Лише минулого тижня 4 рази обстрілювали прикордонні підрозділи, відбулося 5 нападів на колони та наряди охоронців рубежу. В одному з таких випадків на протитанковій міні піді-

рвався наш БТР, а шестеро бійців отримали поранення.

Загалом, підкладка вибухових сюрпризів стала трендом минулого тижня у терористів. Користаючись режимом припинення вогню, вони ставили міни та розтяжки на дорогах, біля місць розташування підрозділів українських силовиків. При чому робили це професійно, що ще раз демонструє — це не бабусі з місцевої самооборони, а підготовлені та оснащені необхідним озброєнням бойовики.

Також почастишали гості, які навідуються в розташун-

ня українських вояків з неба. Зокрема, вдалося збити паратрійку безпілотників, після польоту яких зазвичай починалися мінометні обстріли. Крім того, місцями військова авіація Росії здійснювала демонстративні польоти вздовж українського кордону.

Демонстрація сили суміжною стороною здійснювалася не лише в повітрі. І на землі росіяни підтягували до «непристойної» близькості з українськими позиціями воєнну техніку. Зокрема, в районі газорозподільчої станції с. Стрілкове Генічеського району Херсонської області вони посилювали свій блокпост бронетехнікою, привезли туди реактивну установку залпового вогню «Град», комплекс ППО «С-300». На передніх позиціях поставили ПЗРК та гармату...

Іншу прикордонну «новинку» — невдалу спробу групи терористів, повернутися із Донбасу додому — можна назвати «кидалово по-російськи». Їх розстріляли свої ж. Коли пропаганда каже: «росіяни друг друга не кидають», реальність показує, що кидають і в прямому, і в переносному сенсі. Спершу людям прополоскали мізки ідеями про «руській мір», а коли ті спробували «вийти з гри» — знищили як розхідний матеріал.

Так, неподалік від села Провалля Свердловського району Луганської області біля кордону російська сторона без-

жално розстріляла автомобіль «ГАЗель». В ньому хотіли повернутися додому громадяни РФ, що брали участь у бойових діях на боці терористів ЛНР. Те, що «розстрільна команда» виконала свою місію без всяких «психологічних бар'єрів» свідчить, що вбивати людей їм не в новинку. А «загороджувальні загоони» ФСБ стали на заводі відходу озброєних чужинців з України, а відтак і реалізації мирного плану Президента Петра Порошенка (підтриманого на словах, та не на ділі Владіміром Путіним).

Позитивними досягненнями варто відзначити закінчення одностороннього перемир'я. «Краще хай 12 судять (суд присяжних в Росії — Ред.), ніж шестеро несуть»... З такими словами в перший день поновлення вогню українською стороною бойовики почали масово здаватися в полон, про що заявив речник Інформаційного центру РНБО Андрій Лисенко. Крім того, жителі Луганської та Донецької областей все частіше висловлюються проти озброєних бойовиків на вулицях своїх міст.

Початок активних дій силовиків приніс успіхи і на кордоні. Вже за кілька годин прикордонники та військовослужбовці Збройних Сил відновили контроль над пунктом пропуску «Довжанський» та поновили його роботу. Залишається сподіватися, що подальші кроки української сторони також будуть активними і вдалими. ■

ГАРЯЧІ БУДНІ

400 л спирту не «допливли»

Трубопровід для перекачування спирту виявили прикордонники відділу «Лиманське», перевіряючи Кучурганський лиман. Конструкція вела до українського берега з Молдови. Для того, щоб демонтувати незаконний трубопровід довжиною 2 км, прикордонникам знадобилася сільськогосподарська техніка. Після демонтажу «знахідки» її вміст, а саме 400 л спирту вилучили та передали представникам податкової міліції. Наразі правоохоронці встановлюють осіб, причетних до «трансграничного бізнесу». Вартість вилученого спирту склала 14 тис. гривень. Нагадаємо, що з початку року це вже четвертий випадок затримання прикордонниками Білгород-Дністровського загону спирту та горілчаних виробів. У загальному підсумку правоохоронці вилучили 2326 літрів спирту, понад 360 літрів коньяку та майже 280 літрів інших горілчаних виробів.

Людмила ТКАЧЕНКО

Айфон, айпад... конфіскація

Зловмисники намагаються не відставати від модних тенденцій. Свідченням цьому стало нещодавнє затримання на залізничному вокзалі «Київ-пасажирський». Під час перевірки потяга «Київ-Москва» прикордонно-митна оглядова група виявила у міжстельовому просторі вагона сховок. Як виявилось згодом, у тайнику провідник намагався незаконним шляхом перевезти 56 мобільних телефонів IPHONE 5S та 20 планшетів IPAD AIR WIFI CELL. Наразі електронні пристрої вилучено, а стосовно працівника залізниці проводяться перевірочні заходи. Загальна вартість вилучених гаджетів становить понад 700 тис. гривень.

Ігор ПЛЕТЕНЬ

Зону топтав

Після звільнення з місць позбавлення волі 33-річний росіянин вирішив знову повернутися в зону, цього разу — в зону АТО. Вчорашній в'язень відчув, що терористам на Донбасі конче потрібна його допомога. Спершу він намагався в'їхати в Україну через пункт пропуску на Харківщині. Після невдалої спроби перспективний сепаратист рушив через кордон, як годиться людині з його статусом — незаконно. Порушника затримали на ділянці відділу «Мілове», що на Луганщині. Після притягнення до адмінвідповідальності жителю міста Радужний Ханти-Мансійського АО Росії заборонили в'їзд на територію України на 3 роки.

Андрій ДЕМЧЕНКО

ВТРАТИ

Обстріляний «Новоазовськ»

У ніч на середу Україна втратила ще одного свого сина, який обрав собі за долю захист кордонів Батьківщини.

Під час обстрілу пункту пропуску «Новоазовськ» загинув молодший сержант Володимир Пресняков. В жовтні минулого року молодший інспектор прикордонної служби — старший механік відділення зв'язку ВПС «Новоазовськ» відзначив лише 25 років. Він віддав життя за Україну на краю рідної землі.

Терористи почали обстрілювати пункт пропуску з мінометів о 2.20. На цей момент в «Новоазовську» було чимало людей, особливо — водіїв вантажного транспорту, який там оформлявся. Після початку обстрілу прикордонники першим ділом допомогли укритися цивільним, потім самі зайняли укріплені позиції для ведення кругової оборони. Як наслідок — з цивільних лише один далекобійник з Хмельниччини отримав поранення.

Внаслідок 15-хвилинного «бомбардування» пункту пропуску та обстрілу наряду, який ніс службу неподалік, окрім незворотної втрати — загибелі молодшого сержанта Преснякова, ще 8 охоронців рубежів отримали поранення, в тому числі троє — важкі. Усім пораненим оперативно надали необхідну медичну допомогу. ■

Влас. інф.

ЗАХІДНИЙ РУБІЖ

«Угринів — Долгобичув» запрацював

На українсько-польському кордоні відбулося офіційне відкриття міжнародного пункту пропуску для автомобільного сполучення «Угринів-Долгобичув», який польська сторона побудувала ще напередодні Євро-2012.

Ярослава МЕЛЬНИК

Тоді, під час проведення фінальної частини футбольного чемпіонату, пункт пропуску тимчасово пропрацював шість тижнів. Знаходиться він поблизу населеного пункту Угринів Сокальського району Львівщини і є одним із найбільших і найсучасніших не тільки у Західній Україні, а й на східному кордоні Євросоюзу. В урочистостях з нагоди початку його «постійної експлуатації» взяли участь очільники Львівської облдержадміністрації Ірина Сех, голова Львівської обласної ради Петро Колодій, начальник Західного регіонального управління ДПСУ генерал-майор Ігор Андрусік та представники Львівської митниці. З польського боку були присутні

губернатор Люблінського воєводства Войцех Вільк, а також місцеві очільники митниці та прикордонної варті РП.

Захід розпочався виконанням оркестром Прикордонної варті Республіки Польща державних гімнів. Попри те, що міжнародний пункт пропуску знаходиться на польській території, першим прозвучав гімн України. Після чого, з вітальним словом до присутніх звернувся Войцех Вільк та Ірина Сех. У своєму виступі Войцех Вільк, зокрема, згадав про події, що відбуваються на східних теренах нашої держави та оголосив хвилину мовчання за українськими військовослужбовцями, які загинули на сході України за незалежність своєї держави.

Варто зазначити, що проектна пропускна спроможність даного об'єкту становить до чотирьох тисяч транспортних засобів та 12 тисяч осіб на добу. Особливістю пункту пропуску полягає в тому, що українські та польські контролюючі органи здійснюватимуть у ньому спільний контроль.

Начальник Західного регіонального управління ДПСУ генерал-майор Ігор Андрусік розповів, що наразі у пункті пропуску готові до використання 14 смуг руху (проект розрахований на 18 смуг). Загалом, для легкових автомобілів діятимуть по чотири смуги в кожному напрямку, для автобусів — по одній смузі, а для автівок до 3,5 тонн — по дві смуги. Генерал також повідомив, що на сьогодні у стані будівництва перебувають ще по дві смуги в кожному напрямку для вантажних автомобілів (TIR). ■

Зорепад особливого ґатунку

У Національній академії Держприкордонслужби України ім. Б. Хмельницького відбувся двадцять другий випуск офіцерів-прикордонників. Багато в чому він був особливим. По-перше, пройшов лейтенантський зорепад у непростий період. Відтак молоді офіцери вже за три дні прибули до своїх місць служби. По-друге, зі стін прикордонної альма-матер у доросле життя пішли цивільні фахівці. І, нарешті, по-третє, урочистості проходили під вигуки «Гірко!».

Володимир ЗАХАРЧУК,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Загалом цього року Національна академія Державної прикордонної служби України випустила 418 фахівців: 66 магістрів, 40 спеціалістів і 312 бакалаврів. Із них: 6 – занесені на Дошку пошани академії, а 88 випускників отримали дипломи з відзнакою. До лав Державної прикордонної служби України влилися 207 лейтенантів, 67 слухачів отримали оперативно-тактичний рівень підготовки, а 144 випускники, які навчалися за програмою підготовки цивільних фахівців, готові до праці в установах і організаціях України.

В урочистостях із нагоди 22-го випуску взяли участь представники Адміністрації Держприкордонслужби України, місцевих органів державної влади, духовенство, ветерани-прикордонники, громадські активісти і, звичайно, рідні та близькі «винуватців» свята.

З вітаннями та напутніми промовами до випускників звернулися: начальник управління підготовки персоналу Департаменту персоналу АДПСУ генерал-майор Сергій Савін, ректор Національної академії Державної прикордонної служби України імені Б. Хмельницького генерал-лейтенант Валерій Райко, голова Хмельницької обласної держадміністрації Леонід Прус, голова Хмельницької обласної ради Іван Гончар, міський голова Хмельницького Сергій Мельник та інші поважні гості.

– Цей випуск є особливим: 80% молодих офіцерів уже пройшли бойове хрещення, коли після початку російської агресії охороняли кордон України на Сході та на Півдні України, – розповідає ректор академії Валерій Райко. – Хлопці на практиці втілили те, чому ми їх навчали тут. З 88 тих, хто закінчив навчання з відзнакою, 59 – самі попросилися на східний кордон України і невдовзі вони туди пойдуть – на передову. До речі, серед них є і дівчата. Та-

кож академія вперше випустила цивільних фахівців філологів та юристів.

Надзвичайно зворушливим був виступ секретаря Хмельницької єпархії УПЦ – протоієрея Олександра Дацюка, який зачитав молодим офіцерам благословення Митрополита Хмельницького і Старокостянтинівського Антонія.

– Ви мусите захищати кордони України та дбати про мир у власному серці. Це непросто, це вимагає роботи над собою і посиленої молитви, – наголосив отець Олександр. – Нехай скоріше прийде бажаний для нас усіх час миру, коли, за словом пророка «перекують мечі на орала і списи на серпи...». Але для реалізації цього нам необхідні міцні кордони і справжні патріоти, які їх охороняють. Нехай начальник воїнства Небесного Архангел Михаїл та інші Небесні заступники ніколи не залишать вас у біді та будуть надійним щитом та підмогою у важку хвилину!

І ось настала найочікуваніша мить. Колишні слухачі, курсанти та студенти отримують дипломи з рук своїх наставників. Церемонія прощання з Бойовим Прапором альма-матер і урочистий марш під звуки «Слов'янки». На очах рідних і близьких нинішніх ви-

пускників бринять сльози радості. Натомість «винуватці» свята крокують із гордо піднятими головами. Позаду – роки навчання, що будуть згадуватися їм при кожній зустрічі з однокашниками, а попереду – незбагненні стежини дорослого життя.

Окрім урочистої частини свята було й незвичне для такої події дійство. Справжній сюрприз своєї дівчині влаштував випускник третього факультету лейтенант Андрій Давиденко. На плацу перед строем всієї академії він освідчився своїй дівчині Наталії в коханні та запропонував їй одружитися. Звичайно, Наталка відповіла «Так», і молода пара під гучні оплески та вигуки «Гірко» полинула в танці.

«Я навіть не здогадувалася. Це для мене було величезним сюрпризом. Зрозуміла лише тоді, коли мене вивели на плац, побачила Андрія, почула пропозицію руки й серця. Емоції зашкалювали, на вернулися сльози – сльози радості. Довгий час не могла прийти до тями і висловити свої емоції. Ми разом уже два роки», – ділиться емоціями Наталія.

Виявляється, наречений дівчини – серед тих, хто забажав відправитися на східний кордон України.

«Андрій служитиме у Харківській області. Якщо він так вирішив, то я не утримуватиму його. Це його обов'язок. Буду з ним і буду його підтримувати. З коханим мені нічого не страшно», – додає наречена.

Слід зазначити, що чимало випускників-лейтенантів висловили бажання поїхати служити у східні області, проте є потреба у молодих офіцерах і в інших регіонах держави.

«Я закінчив факультет іноземних мов та гуманітарних дисциплін з червоним дипломом. Був старшиною групи. Радий, що настав цей момент, адже можу перейти на наступний рівень свого розвитку та кар'єри і почати приносити реальну користь нашій державі, – говорить лейтенант

Максим Ільченко. – Був у складі мотоманеврної групи на кримському адміністративному кордоні. Кажуть, що у молоді нині обмаль патріотизму, але я бачив його у тих хлопцях, з якими разом сидів у окопах. Вони були готові йти до кінця, виконувати свій обов'язок та жертвувати собою. Зараз мене держава направила на західний кордон, але при потребі одразу поїду на Схід України».

Молоді офіцери-прикордонники переконані, що як би далеко не закинула їх доля, вони час від часу будуть повертатися до рідної альма-матер. Тож у добру путь вам – захисники кордонів Вітчизни, і нехай знання, здобуті у НАДПСУ, допомагають вам впевнено крокувати обраним життєвим шляхом!

«Я козачка твоя, я – дружина твоя»...

Ім'я генерала армії України Губенка Валерія Олександровича, як одного із творців прикордонних військ незалежної України, назавжди вкарбовано у славетний літопис «зелених кашкетів», в історії нашої суверенної держави. Своїми справами він піднявся на такий п'єдестал, досягти якого вдається не багатьом військовим. А ось про особисте його сімейне життя знало лише найближче оточення. Не любив він розповідати, навіть у неформальній обстановці про сім'ю, берегиню якої і самим надійним тилом була кохана дружина Валерія Олександровича – Світлана Лаврентіївна. Її ювілейному дню народження і присвячується ця розповідь.

Сергій АСТАХОВ

...Отримуючи для зберігання в сім'ї медаль «90 років прикордонній охороні», якою Валерій Олександрович був нагороджений посмертно, Світлана Лаврентіївна сумно констатувала: «Це і моя медаль також. За сорок років подружнього життя ми проїхали майже всі кордони Радянського Союзу, 16 місць служби змінили. Це наша спільна з Валерочкою нагорода».

З майбутньою дружиною Валерій Олександрович познайомився в Алма-Аті. Світлана Лаврентіївна на той час працювала кресляркою в секретній частині Алма-Атинського вищого прикордонного командного училища. З кабінету, де вона в основному креслила карти, виходила рідко, з курсантами принципово не спілкувалася – хлопчиська у військовій формі для неї всі були однаковими і мало цікавими.

Вони познайомилися випадково. Валерій визвався допомогти своєму одногрупникові курсантові Газаряну познайомитися з привабливою дівчиною з «креслярки», а фортуна візьмі і розпорядись по-своєму. У прикордонному училищі проводилися змагання з бігу на лижах, і Світлана разом з подругами брала в них участь. Того дня вона вперше побачила Валерія: спершись

на лижні палиці, поряд з Газаряном на тлі засніжених гір стояв хлопець у волошковому костюмі. Будучи художницею за освітою, Світлана не змогла стримати свого захоплення: «Оце натура!». Симпатичний, спортивний хлопець – ним справді можна було милуватися, але особливо вражали величезні, на все обличчя, очі і щільна шапка смоляного кучерявого волосся.

У той рік під Алма-Атою в гірському масиві будували спортивний комплекс «Медео» і Валерій запропонував поїхати на нього подивитися, а по можливості і покататися на лижах. Валерій спустився з гори нормально, але вже перебуваючи внизу побачив, що трасу до кінця не побудовано. А Світлана вже на лижах стрімко летіла вниз! Він підхопив її в останню мить і просто якимось дивом врятував від невірваних дерев і куп будматеріалів. Вони сильно вдарилися і просто зарилися в сніг. Схвильовані, не відчуваючи болю, підвелися, довго сміялися, ще не усвідомлюючи наскільки серйозною була небезпека. Розуміння прийшло вже вдома, коли від отриманого удару Світлана не могла навіть повернутися. Того дня Валерій фактично врятував її життя. А сам ще тривалий час ходив з перев'язаною рукою – розтягнуті сухожилля загоювалися поволі.

Згадуючи ті дні безтурботної молодості, Світлана Лаврентіївна, жартуючи каже, що

закохалася в Губенка за його очі і шевелюру. І, мовляв, тільки заради цього мирилася з його гімнастерками, чоботами і навіть онучами. Втім, останні вона ніколи не прала – викидала і купувала нові (може, тому в сім'ї і грошей часто не вистачало?).

Одружившись, вони поїхали служити на кордон у Закавказзя. По молодості побутова невлаштованість сприймалася легко, двоє дітей – Сергійко та Ірочка – народилися одне за одним, з інтервалом в один рік. Жили в місцях, про які навіть згадувати важко, але тоді вони були молоді й щасливі. Наприклад, у Гюллібуласі – на дні потухлого вулкана Алагез, в Ахуріке, забутий Богом та людьми місцевості, в Мегри, розташованому на іранському кордоні серед гір селищі, яке називали «гектар неба над головою». Траплялося, що на горі Самоцвіт сидів іранський прикордонник і грався з їхніми дітьми – через лінію кордону перекидував камінчики. А камінчики ці були напівкоштовні.

Світлана Лаврентіївна Губенко з теплою згадує своїх подруг, які присвятили життя чоловікам-прикордонникам, вважає їх за особливих, гідних широго захоплення. Позбавлені багатьох інтересів, звичних у

міському або сільському житті, вони майже з неможливого створювали затишок, піклувалися про чоловіків та дітей, і робили це красиво і з душею.

Губенко вчився у двох академіях, а для радянського офіцера з фінансової точки зору це було скрутно. У сім'ї Валерія Олександровича з розумінням ставилися до чергових матеріальних витрат на користь здобуття академічної освіти. І лише діти його ніколи ні в чому не знали відмови.

При Валерію Олександровичу їхня дача була начебто затишною шпаківнею, в якій вирувало життя. На сімейному автомобілі «Жигулі», який купили на гроші дружини, на дачу возили будматеріали. Господарством завжди займалися самі, любили землю, свій сад. За хризантемами здебільшого доглядала жіноча половина сім'ї, а Валерій Олександрович із задоволенням розводив троянди.

Зустрічаючись зі Світланою Лаврентіївною мені чомусь завжди згадуються слова відомої української пісні «Я козачка твоя, я – дружина твоя». Такою вірною козачкою все життя була вона у Валерія Олександровича Губенка, такою і залишилася. ■

ПРОФЕСІОНАЛ

Новачкам заслужено щастить

Олімпійський принцип: «Головне не перемога, а участь» може стати гаслом для будь-кого, хто наважиться на сміливий для внутрішнього «я» вчинок... наприклад, уперше взяти участь в іспиті на професійну придатність та помірятись «силою» з маститими фахівцями. Результат ж бо наперед невідомий, але розмов серед співробітників у разі гучного провалу може бути предостатньо!..

Андрій КУЧЕРОВ

...Саме так міг би розміркувати та вагатись середньостатистичний кандидат на участь у загальнодержавному конкурсі «Кращий державний службовець». Але представниця Адміністрації Держприкордонслужби Ольга Алімбаєва, вирішила інакше: «Не треба хвилюватись, необхідно достойно представити себе та відомство. Врешті-решт – це цікаво, корисно та й досвід неабиякий».

Нині Ольга Анатоліївна обіймає посаду провідного спеціаліста відділу реєстрації та паспортної роботи управління прикордонного контролю та реєстрації АДПСУ. Згадане управління є одним з найбільш заван-

тажених по кількості звернень на адресу центрального апарату відомства. А що стосується паспортної роботи та прикордонного контролю, то тут завжди є «поле» для самовдосконалення знань, починаючи від юридичних та закінчуючи життєвими справами звичайних людей.

Участь Ольги у конкурсі стала логічним кроком на шляху професійного становлення. У 2009 році ця комунікабельна, ввічлива дівчина з відзнакою закінчила Міжрегіональну академію управління персоналом і отримала повну вищу освіту за спеціальністю «Політологія». Потім Ольга Анатоліївна вступила на державну службу у Адміністрацію Держприкордонслужби України, де показала себе виключно з позитивної сторони. У 2011 році вона успішно закінчила курси у Єв-

ропейському центрі дослідження питань безпеки ім. Джорджа Маршалла.

Щоб вийти на всеукраїнський рівень конкурсу, необхідно було пройти відомчий відбір, з чим Ольга Анатоліївна блискуче впоралася.

Другий тур конкурсу «Кращий державний службовець» між Апаратом Верховної Ради України, Адміністрацією Президента України, Секретаріатом Кабінету

Міністрів України, міністерствами, іншими державними органами (саме таку офіційну назву мав конкурс у 2014 році) проходив 24–26 червня у будівлі Національного агентства з питань державної служби. Конкурс мав три етапи: публічний виступ по вибраній темі, письмове опитування та співбесіда. На першому зі 130 тем Ольга Алімбаєва вибрала «Підходи до управління ризиками в державному управлінні національною безпекою». На розкриття теми відводили 5–7 хвилин. Не вклався у час – знімаються бали.

– Під час підготовки до виступу я згадала навчальні курси у Європейському центрі дослідження питань безпеки ім. Джорджа Маршалла. Мені дуже подобалась дисципліна пов'язана з ораторським мистецтвом і набутий досвід допоміг під час презентації, – говорить Ольга Алімбаєва.

До речі, представницю прикордонного відомства чекав додатковий іспит. Оскільки доповідачі виступали в алфавітному порядку, Ольга Анатоліївна Алімбаєва волею-неволею розпочинала кожен етап.

– Думаю, відкриваючи кожен іспит, я більше виграла, ніж втрачала. Адже судді ще не були втомленими, відтак уважно слухали і запам'ятовували мене і мої відповіді – зауважила Ольга.

Другий етап конкурсної програми включав у себе близько 100 питань. Ользі випало писати про причини, що заважають працювати держслужбовцям і як їх уникнути. На завдання відводилося 45 хвилин.

– Третім етапом стала співбесіда. Найбільш популярні питання торкалися антикорупційного законодавства, реформування органів виконавчої влади, службових обов'язків, системи інформування громадськості щодо діяльності відомства тощо, – продовжує Ольга Алімбаєва.

Оголошення про те, що представниця Держприкордонслужби посіла друге місце приємно вразило нашу конкурсантку. Адже Ольга була по суті новачком і змагалася з людьми, за плечима яких роки держслужби, неабиякий досвід, знання, наукові праці... Проте такий успіх не можна назвати випадковістю. Людина, яка з відзнакою закінчила навчання, вільно володіє англійською мовою, прагне і далі вчитися, пізнавати нове, приносити користь справі та розвиватися і при цьому знаходить вільний час осягати ази української жестової мови, не може залишатися у «тіні»... Не сумніваємось, що попереду в неї ще багато професійних і життєвих досягнень. ■

РЕАБІЛІТАЦІЯ ГЕРОЇВ

Костянтин КРИМСЬКИЙ

Ці події офіційно поки що не називають війною, хоча ті, кому довелося до них долучитися, є учасниками бойових дій. Адже здобуті тут рани нічим не відрізняються від воєнних. Утім незвична чи, як ще кажуть, «гібридна» війна вирізняється від класичної відсутністю лінії фронту та наявністю значної кількості локальних зіткнень сторін. Отже це позначається й на тому як побудоване медичне забезпечення військових підрозділів.

Найперша допомога пораненим — безпосередньо на місці бою. Для цього є достатня кількість медзасобів та ліків. На відео, яке надходить із зони АТО помітно, що нерідко еластичний джгут бійці намотують на приклади своїх автоматів. Це робиться для того щоб за необхідності зупинити кровотечі, діяти негайно, не гаючи час на пошук аптечки. Про правила надання долікарської допомоги обізнані й самі військовослужбовці, проте у кожному прикордонному підрозділі є, як мінімум, фельдшер.

— У ситуації, що складається, велику роль відіграє взаємодія із іншими силовими структурами, — пояснює начальник управління охорони здоров'я Департаменту матеріально-технічного забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор медичної служби Валентин Волоха. — Реально допомога надається усіма наявними силами, незалежно від належності до певного відомства. Якщо потрібно, наші військовослужбовці без проблем лікуються у польових госпіталях армії, можуть евакуюватися із небезпечної зони разом із персоналом Збройних Сил чи Нацгвардії. Та якщо у цьому буде потреба — проходити стаціонарне лікування у Головному військовому клінічному госпіталі Мінборони.

Звичайно, коли планувався бюджет для забезпечення медичних потреб нашої Служби на нинішній рік, ніхто не міг передбачити того, що станеться далі. Утім нам вдалося досить швидко скорегувати планові показники, збільшивши фінансування, як мінімум, вдвічі. І, якщо у цьому буде потреба, отримаємо ще. Нинішня спрощена система держзакупівель дозволяє не гаяти зайвий час на проходження повної досить тривалої процедури.

Сьогодні ми маємо резерв необхідних ліків та засобів для того, щоб забезпечити прикордонників. Звичайно, для суттєвого покращення процесу транспортування поранених потрібен спеціалізований високопрохідний санітарний транспорт, хотілося б мати й обладнаний для евакуації вертоліт. Сподіваюся, що в перспективі у нас буде й це.

— Сьогодні ми маємо усе необхідне для того, щоб лікувати поранених, — додає начальник Центрального клінічного госпіталю полковник медслужби Михайло Карнаух. — Є достатня кількість перев'язувальних, знеболювальних засобів, апаратів для фіксації уражених кінцівок. Є запас крові. Нещодавно отримали два повністю обладнаних реанімобілі, які свого часу призначалися для Криму.

Звичайно, значно збільшилося навантаження на наш медперсонал, особливо на тих, хто оперує. Буває таке, що лікарі не залишають операційної цілими днями. Утім ніхто не скаржиться, усі працюють на совість. Коли є потреба, запрошуємо для консультацій кращих спеціалістів з Мінохорони здоров'я та провідних клінік столиці. Усе робиться терміново й безоплатно.

Наші лікарі перебувають у мотоманеврених групах, які обороняють східний кордон. Також за рахунок внутрішніх резервів ЦКГ ми здатні розгорнути військово-польовий госпіталь безпосередньо у зоні АТО на 100-150 ліжок. Але, на

щастя, ситуація цього поки що не вимагає. Цілоком достатньо потужностей, які вже розгорнуто Збройними Силами».

— Важливо, що щирий патріотичний рух є й серед українських медиків, — додає генерал Валентин Волоха. — Так, нещодавно до нас звернувся офіцер запасу, лікар-травматолог з Черкас, який бажав добровільно поїхати до зони АТО. Звичайно, ми пішли назустріч й призвали його на службу протягом двох днів. До речі, після початку подій на Донбасі, саме завдяки добровольцям вдалося укомплектувати посади фельдшерів на відділах прикордонної служби — там, де через не дуже конкурентоздатні, як для ринку медичної праці умови це не вдавалося зробити раніше.

Приємно, що не лишається осторонь процесу лікування та подальшої реабілітації й громадськість. Як розповідає Михайло Карнаух, до нього в кабінет досить часто приходять ті, хто бажає надати пораненим допомогу. Благодійники приносять цигарки, цукерки, мінеральну воду, фрукти. Часто питають що потрібно й пропонують оплатити рахунки. Так, на днях саме завдяки благодійній допомозі було відправлено для подальшого лікування до Ізраїлю сержанта Юрія Гладченка, який отримав мінно-вибухову травму.

Волонтерами уже придбано біля сотні флаконів плазмозаміщуючого препарату «Альбуміну», кожен із яких коштує близько тисячі гривень. Та все частіше Михайлу

вручення нагород. — Дане словосполучення об'єднує в собі ті сподівання і все те, чим живе сьогодні український народ, незалежно від того, хто з нас де народився і які має політичні уподобання. Тому що міняються політичні лідери країни, міняються партії, міняється все, а Україна повинна залишатися такою прекрасною, великою, найкрасивішою країною в Європі, якою ми її звикли бачити і якою бачать її діти у шкільних підручниках.

А вже за день тут відбувся концерт автора-виконавця Альберта Салтикова. Окрім м'якого ліричного шансону у репертуарі артиста було й декілька пісень, написаних на вірші народного депутата України перших чотирьох скликань та неодноразово міністра Кабінету Міністрів Анатолія Толстоухова, який теж приїхав підтримати захисників кордону. Тут же відбулася прем'єра пісні, автором тексту якої є Анатолій Володимирович. Глядачі зустріли творчий доробок ветерана вітчизняної політики ширими оплесками.

— Пісню присвячено прикордонникам всіх поколінь, — розповів автор, — адже тема захисту державного кордону мені близька. Я пам'ятаю як створювався кордон після проголошення незалежності України, у мене чимало друзів серед прикордонників, тому доля тих, хто береже рубежі держави мені небайдужа. Тепер ми зробимо відеокліп і невдовзі Альберт Салтиков відправиться із концертним туром по підрозділах, які, зокрема, беруть участь в АТО. І у його виступах буде обов'язково й пісня про прикордонників.

— Я дуже поважаю тих, хто служить країні, — поділився в кулуарах шансон'є, — й оскільки сам неодноразово бував у «гарячих точках», то чудово розумію тих, кому доводиться воювати. Солдати різних воєн — вони схожі. І тому я хочу зарадити хлопцям, чим тільки зможу!

Опісля концерту перший заступник директора Департаменту персоналу Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор Юрій Облаухов вручив орден «За мужність» III ступеня старшому сержанту Володимирі Аршинову. Його прізвище потрапило до Указу Президента України не випадково. Адже те, що довелося пережити Володимирі, під силу виключно мужній людині.

Він був першим пораненим під час облоги управління Луганського загону. І протягом семи годин через щільний вогонь противника ураженому осколками гранати та кулею у живіт чоловіку довелося чекати на допомогу й терпіти шалений біль. Внаслідок цього лікарям довелося видалити Володимирі частину кишечника та печінки. Утім оптимізму він не втрачає, буде плани на майбутнє життя. І попри те, що судилося пережити, впевнений — майже вісім років тому, коли став до лав прикордонників, таки зробив вірний вибір.

У сусідній палаті — двоє чоловіків, прізвища яких у відкритій пресі називати не варто. Їх поранено осколками однієї гранати, випущеної терористами із підствольного гранатомету під час оборони пункту пропуску «Ізварине» на ВПС «Краснодон» 20 червня. До цього оборонцям пункту пропуску місяць довелося провести в окопах, витримуючи натиск переважаючих сил противника. І лише коли стало зрозуміло, що через брак боеприпасів позиції втримати неможливо гарнізон, вивівши з ладу зброю, по команді організовано відійшов на територію Росії.

У кожній палаті — фрукти. Хлопці показують принесені волонтерами цигарки та спортивні костюми, видані в госпіталі замість зіпсованої у боях форми. І щиро дякують персоналу госпіталю за турботу й увагу. Але у планах — повернутися після одужання назад на схід. Адже допоки охорону кордону не відновлено, свою справу у тих краях завершеною вважати не можуть.

Увагою та турботою зустрічає столиця прикордонників, поранених у зоні АТО

Сьогодні Київ живе цілоком мирним життям. Люди тут здебільшого впевнено планують свій завтрашній день та поспішають по своїх далеких від війни справах по безпечних вулицях. Про факти, що потрясають східну частину країни кияни дізнаються переважно з новин, як про щось важливо-жахливе, що діється десь. І тим не менш, столиця України не лишається осторонь того, що нині відбувається на Донбасі. Адже саме сюди часто прибувають ті, кого у новинах, як правило, згадують лише за кількістю — поранені учасники антитерористичних баталій. Більшість поранених захисників кордону перебувають на лікуванні у Центральному клінічному госпіталі Держприкордонслужби. Сьогодні ми розповідаємо як відомство дбає про людей, які буквально на власній шкірі відчули те, про що стисло розповідають українцям ЗМІ.

Про роботу медиків на сьогоднішньому Донбасі ще слід додати той факт, що сепаратисти не надто поважають правила щодо недоторканості тих, чие призначення — рятувати життя. Натомість, великий червоний хрест для них — чудова мішень, по якій досить зручно стріляти. Лікарі у місцевих лікарнях бояться допомагати українським військовим, бо за це на них чекає помста терористів. Хоча наші медики готові прийти на поміч усім, і навіть противнику.

Сьогодні у госпіталі перебувають близько сорока поранених у зоні АТО, всього ж лікування пройшло уже майже сімдесят чоловік. Переважно, це кульові та осколочні травми. Проте, якщо виникне така необхідність, тут готові прийняти й більшу кількість. Адже планових пацієнтів стало відчутно менше. Хоча нікому із тих, хто потребує стацілікування, госпіталь через брак вільних ліжок-місць не відмовляє.

— На тлі подій у Донбасі постало питання про перетворення ЦКГ у Головний медичний центр Держприкордонслужби із введенням до його структури нових відділень — офтальмологічного та нейрохірургічного, а також клініки невідкладних станів і медицини катастроф, — окреслює перспективи полковник медслужби Михайло Карнаух.

Івановичу потенційних спонсорів доводиться стримувати, пропонуючи залишити свої контакти та почекати поки до них дійде черга.

Приємно, що окрім допомоги суто матеріальної, не лише керівництво Служби, але й небайдужі громадські діячі дбають про моральну підтримку поранених. Адже поранення — це не тільки ураження тіла. Зазвичай людина отримує при цьому й відчутну психологічну травму, наслідки якої долаються нешвидко. Тому персонал госпіталю ставиться до поранених із особливим розумінням. І всіляко додає коли до суто медичної реабілітації додаються знаки уваги та пошани до пацієнтів.

Так, на днях до госпіталю завітав глава Генеральної дирекції Міжнародної академії рейтингових технологій і соціології «Золота Фортуна», член Громадської ради при Адміністрації Держприкордонслужби полковник запасу Дмитро Акімов, який вручив кожному із поранених відзнаку від «Золотої фортуни» — медаль «Незалежність України».

— Це символічна назва для прикордонників, які отримали поранення, відстоюючи незалежність України зі зброєю в руках, — зазначив Дмитро Акімов під час

Сучасні «швидкі» та бронемобілі для прикордонників

В Окремому полку Президента України відбулася урочиста передача нових автомобілів екстреної медичної допомоги від Міністерства охорони здоров'я України медичним службам Міністерства оборони України, МВС, СБУ, а також Держприкордонслужби України. Окрім того, на заході спеціально для ДПСУ був представлений броньований позашляховик «Land Rover Defender» і автомобіль українського виробництва для спеціальних операцій «Козак».

Наталія УСТЯНЦЕВА,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

У 2013 році МОЗ України закупило 1412 автомобілів швидкої медичної допомоги різних типів (А,В,С) на загальну суму 921,4 мільйона гривень. Зокрема, це 143 автомобілі типу С (реанімобіль), 1063 машини екстреної медичної допомоги типу В (в яких можна здійснювати інтенсивну терапію) та 206 одиниць автомобілів типу А (для лінійної терапії, тобто доставки до лікувального закладу хворого, який не потребує інтенсивної медичної допомоги в дорозі).

Перед масовим постачанням зразки автомобілів всіх класів пройшли експертизу на відповідність технічним умовам. Таким чином, відбулося наймасштабіше оновлення медичного автопарку за часів незалежності України.

Згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України усі ці «швидкі» повинні були розподілені між різними регіонами держави. Проте, у зв'язку із незаконною анексією Криму автомобілі, призначені для обслуговування цього регіону за урядовим рішенням перерозподілено між іншими регіонами та медичними службами силових відомств.

— МОЗ України дарує найсучасніші автомобілі швидкої медичної допомоги силовим відомствам для того, щоб серед військових було як можна менше жертв. Ці автомобілі покращать якість та дозволять надати постраждалим невідкладну, екстрену медичну допомогу навіть на полі бою. Також хочу подякувати усім відомствам, усім бійцям за те, що виконуєте громадянський обов'язок, залишаєтеся вірними Присязі та захищаєте нашу Батьківщину від ворога, який посмів зазіхнути на нашу Україну. Низький вам уклін за це, — промовив міністр охорони здоров'я України Олег Мусій.

У свою чергу, начальник управління охорони здоров'я Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор медичної служби Валентин Волоха висловив щирі слова вдячності МОЗ України не лише за вручені прикордонному відомству реанімобіль і «швидку» класу А, але й за оперативну співпрацю з цивільними закладами охорони здоров'я, що допомогли врятувати життя багатьох поранених на передовій прикордонників.

— Автомобіль «Peugeot Boxer» — це реанімобіль повної комплектації, він може служити як перев'язочна і навіть як мала операційна із сучасним європейським

оснащенням. А автомобіль «ГАЗель» працює більше як транспортувальник поранених із поля бою. І це дійсно дороговартісний подарунок для нашого відомства, — зазначив генерал-майор медичної служби Валентин Волоха.

Автомобіль швидкої медичної допомоги сконструйований та переобладнаний таким чином, що забезпечує зручність транспортування пацієнтів, роботи медичного персоналу, а також їхній комфорт і безпеку. Салон має сучасні системи кондиціонування, обігріву та освітлення, надійну тепло-, вібро-, шумоізоляцію, оздоблений скляволокнистими панелями, які не вбирають запахів, стійкі від впливу дезінфікуючих засобів та природних факторів, мають невелику вагу та дають можливість надійно й зручно закріпити медичне обладнання. Крім того, у салоні швидкої медичної допомоги встановлена перегородка між кабіною водія та медичним салоном, вмонтовані переговорні пристрої та електрообладнання.

На відміну від звичайних машин швидкої допомоги, реанімобіль оснащений усіма необхідними препаратами та сучасним обладнанням, завдяки якому бригада швидкої допомоги може проводити інтенсивний курс терапії. Перевезення реанімобілем використовується під час екстреної евакуації потерпілих з поля бою, а також у разі інших екстрених ситуацій. На відміну від старих машин швидкої допомоги, у нових реанімобілях піднятий дах. Це дозволяє лікарю надавати медичну допомогу пацієнтові стоячи.

Окрім того на урочистостях широкому загалу був представлений броньований варіант автомобіля «Land Rover Defender». Він тунінгований у сумісному проєкті ДПСУ з приватним акціонерним товариством НВО «Практика» і є поки що в єдиному екземплярі.

— Коли виникла необхідність захисту українських прикордонників від вогню противника, наша компанія запропонувала свої послуги з бронювання вже існуючих автомобілів Держприкордонслужби. Тож даний «Land Rover Defender» є поки

що першим і єдиним таким автомобілем. Якщо буде необхідність у бронюванні таких машин як КраЗ, ВАЗ, УАЗ чи будь-яких інших — ми це зробимо. Сьогодні армія європейських та декількох азійських країн їздить тільки на броньованих автомобілях, навіть трактори й екскаватори броньовані, — зазначив директор НВО «Практика» Олег Висоцький.

Детальніше про технічні якості броньованого «Land Rover Defender» розповів заступник директора департаменту, — начальник управління інженерного та технічного забезпечення Департаменту матеріально-технічного забезпечення АДПСУ генерал-майор Віктор Кривий.

— Бронювання включає в себе захист персоналу, а саме — водія й пасажирів. Підлога, двері, бокове й лобове скло, а також дах автомобіля — броньовані. У багажному відділенні є спеціальний люк, який дозволяє у разі необхідності по-одному виконати евакуацію екіпажу. Вогонь по противнику можна вести з середини автомобіля, крізь спеціально відведені для цього круглі віконця. При цьому газ, які виділяються під час стрільби, будуть автоматично відкачуватися з салону системою вентиляції та кондиціонування. Такий клас бронювання збільшив загальну масу авто на 550 кг.

Також під час заходу тією ж компанією «Практика» був представлений перспективний багатоцільовий броньований автомобіль «Козак», який є новітнім зразком вітчизняного виробництва, з бойовими і технічними характеристиками сучасного рівня.

— «Козак» ми розробили самі на замовлення Міністерства оборони України ще у 2009 році. До останніх трагічних подій на сході нашої країни не було значної зацікавленості такими авто. «Козак» є аналогом «Hummer». У бойовій обстановці цей бронемобіль може виконувати функції підтримки військ, перевозити вантажі, виконувати завдання швидкої медичної допомоги, автомобіля зв'язку чи штабу. Це універсальний транспортний засіб, — говорить представник НВО «Практика».

ПРО ПРИСВОЄННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗВАНЬ

по Східному РУ ДПСУ
1. Наказом начальника СхРУ від 24 червня 2014 року №200-ос
майор
капітану **ВОЛОШИНУ Володимиру Валерійовичу**
капітану **БАДЄВУ Дмитру Валерійовичу**

2. дострокове Наказом Голови ДПСУ №439-ос від 13.06.14
полковник
підполковнику **ПРЕСНЯКОВУ Олександровичу**
підполковнику медичної служби майору медичної служби **ГАВРАШЕНКУ Олегу Володимировичу**
підполковник майору **ШВЕЦЮ Святославу Петровичу**
майору **ЯКУБОВСЬКОМУ Віктору Ігоровичу**
майору **РЕЗНИКОВУ Вадиму Сергійовичу**
майору **ЄРЬОМЕНКУ Віталію Олексійовичу**
майор
капітану **СТИПАНОВУ Олександровичу**
капітану **ХАЙНАСУ Юрію Андрійовичу**
капітан
старшому лейтенанту **ЛЕВЧУКУ Богдану Васильовичу**
старший лейтенант
лейтенанту **БОРДЮГОВСЬКОМУ Станіславу Михайловичу**
лейтенанту **ЗВІЗЛО Володимир Михайловичу**
лейтенант
капітану **СТИПАНОВУ Олександровичу**
капітан
старшому лейтенанту за призовом **ЩЕРБАТКУ Миколі Володимировичу**

3. Наказом начальника СхРУ №185-ос від 17.06.14
майор
капітану **ГАЙДАЙЧУКУ Володимиру Михайловичу**
капітану **ГЕМБОВУ Олександровичу**
капітану **ДАВИДОВУ Владиславу Сергійовичу**
капітану **ЄГОРШИНУ Павлу Васильовичу**
капітану **КУЗНЕЦОВУ Євгенію Володимировичу**
капітану **МАРТИНЧИКУ Валентину Володимировичу**
капітану **ПАСТУШЕНКУ Дмитру Валерійовичу**
капітану **ПОЛЬЧЕНКУ Дмитру Володимировичу**

4. Дострокове Наказом Голови ДПСУ №399-ос від 03.06.14
лейтенант
молодшому лейтенанту за призовом **КІЯШКІНУ Євгену Вікторовичу**

від 25 червня 2014 року №494-ОС по Південному РУ ДПСУ
полковник
підполковнику **ГІДЗУЛІ Володимиру Олександровичу**

по Центральному клінічному госпіталю ДПСУ
підполковник медичної служби майору медичної служби **ВОДВАЖКУ Денису Володимировичу**
по 130 головному центру зв'язку, автоматизації та захисту інформації ДПСУ
майор
капітану **ЖУКОВУ Миколі Юрійовичу**

від 26 червня 2014 року №497 -ОС по Адміністрації ДПСУ
полковник
підполковнику **ЮЗЛОВУ Віталію Володимировичу**
по Східному РУ ДПСУ
капітан 1 рангу
капітану 2 рангу **МАГЕРІ Роману Ярославовичу**
по Південному РУ ДПСУ
підполковник майору **КОПАЧ Світлані Іванівні**
по Національній академії ДПСУ імені Богдана Хмельницького майору **КУБОВУ Сергію Миколайовичу**
По Окремому відділу внутрішньої безпеки по Південному РУ ДПСУ майору **ОМЕЛЬЯНЕНКУ Андрію Сергійовичу**

від 27 червня 2014 року №505 -ОС по Адміністрації ДПСУ
підполковник майору **КЛИМЧУКУ Михайлу Вікторовичу**
по Азово-Чорноморському РУ ДПСУ майору **БІЛЯКОВУ Максиму Юрійовичу**
підполковник юстиції по Західному РУ ДПСУ майору юстиції **КАВЕРІНУ Сергію Миколайовичу**
по Східному РУ ДПСУ майору юстиції **БУРЧУ Віктору Васильовичу**

від 29 червня 2014 року №509-ОС по Адміністрації ДПСУ
підполковник майору **ЗАГАРІІ Сергію Ярославовичу**
по Східному РУ ДПСУ майору **ОСТАПОВИЧУ Ігорю Семеновичу**
по Адміністрації ДПСУ
підполковник юстиції майору юстиції **МАНЮГІНУ Сергію Олександровичу**
по Західному РУ ДПСУ майору юстиції **МЕЛАНІЧУ Владиславу Віталійовичу**

від 2 липня 2014 року №516-ОС по Адміністрації ДПСУ
полковник
підполковнику **МАРЧЕНКУ Володимиру Георгійовичу**
полковник юстиції
підполковнику юстиції **КОРОТУШАКУ Андрію Івановичу**

Управління кадрів АДПСУ

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Колектив відділу прикордонної служби «Вилок» щиро вітає іменинників липня: майора **ДІМІТРИЧАКА Володимира Михайловича**, старшого лейтенанта **ЄВТУШОК Тетяну Вікторівну**, лейтенанта **ПОРУЧИЛОВА Олександра Олександровича**, старших прапорщиків **ГУЛЬОВАТОГО Олександра Романовича**, **ПЕНЗЕША Степана Елеміровича**, сержантів **КАВКУ Оксану Василівну**, **ДАНКОВИЧА Степана Іштвановича**, **МАРКУСЯ Миколу Івановича** старшого солдата **ТУПИЦЮ Артура Юрійовича!**
Нехай збуваються ваші найзаповітніші мрії!

Керівництво та персонал Білгород-Дністровського прикордонного загону

сердечно вітає іменинників липня: підполковника **Сергія ЛАВРЕНТЬЄВА**, майорів **Юрія ПРЕССА**, **Валентина НЕВІДАНЧУКА**, **Романа ГАХА**, **Івана ІВАНЧУКА**, капітанів **Максима ФІСЬКОВА**, **Рустама ГОЛОВАША**, старшого лейтенанта **Євгена ПУРИСА**, старших прапорщиків **Андрія ІЛЛАРІОНОВА**, **Григорія ГОРЧАКА**, **Василя ТЕРЕЩЕНКО**, прапорщиків **Анатолія МАСЛІНКОВА**, **Юрія ІЗОТОВА**, **Галину МИХАЙЛІНУ**, старших сержантів **Вадима ФУРМАНА**, **Наталю ЗАВЕДЕНКО**, працівників **Людмилу ПОХИЛУ**, **Світлану МАКСИМЧАК**, **Валентина УМАНСЬКОГО!**
Щиро зичимо вам і вашим родинам мирного неба, міцного здоров'я, наснаги, особистого щастя, благополуччя, достатку та успіхів!

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

На кордоні помирає страх...

П'ятниця, тринадцятого червня,
Шикуння, полігон, літак.
«Київ—невідомість» — рейс непевний.
І веселка в небі — добрий знак.

Вилітає зведена застава
Нести службу там, де йде війна.
Доля усміхається лукаво —
Хлопці п'ють вино її до дна.

Чорний гумор в них сьогодні в моді,
Жарт зухвалий, настрої запальний.
Летимо туди, де сонце сходить, —
На рубіж держави і війни.

Дні проходять, пролітають ночі.
Чистка зброї, служба, сон, наряд,
Кілька слів для рідних, сни пророчі,
Знову вихід, декілька порад...

Стали нам рідніші автомати,
Зір гострішим, більш чутливим слух.
Обережність — це життя солдата.
А в словах — старий козацький дух.

Через силу, іноді, усмішка
І давно забуте слово «страх».

А розмови — про жіночі ніжки,
Доць, укуси лісових комах.

Тут спокійно все: сільська криниця,
Вдосталь їжі, і патрони є.
А вночі — відлуння зі Станиці
І лівише — самохідка б'є.

Тут спокійно, тільки за кордоном
Звук моторів і якісь вогні.
Тут спокійно. Ми на охороні.
Треба бронебійних і броне.

Летиться доць кількагодинним душем,
Тягне кожну із нічних хвилин.
І резервний вихід єрє душу —
При собі красуня Ф-1.

Тут спокійно, а гроза — цікава:
Пройде небом ангельський парад —
Зали зліва, понад нами, справа...
І здається, що працює «Град».

Зранку смішно: всім, мабуть, здалося.
І рішучість в кожного в очах.
І поцади хлопці не попросять...
На кордоні помирає страх...

Володимир ПАТОЛА

НА ЗЛОБУ ДНЯ

— Були у Севастополі на Дні Росії.
— Ну і яке воно, дно Росії?

Після підписання асоціації України з ЄС кожний пропускний пункт на кордоні, захоплений сепаратистами, Росія вважає вікном в Європу.

А так дійсно дешевше,
аніж використовувати
безпілотники.

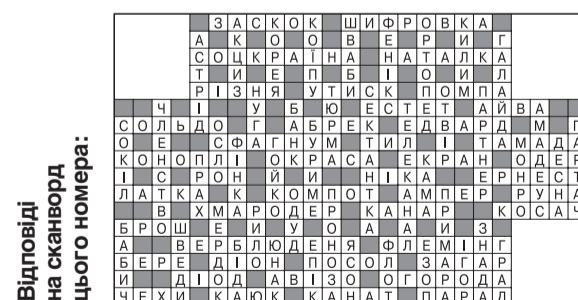
Володимир Путін заявив, що російських футболістів у Бразилії не було, а форму можна купити у будь-якому магазині.

— Чи можна простити ворогів?
— Бог простить! А наша задача — організувати їм зустріч.

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ Магнолії-ТВ

Нікіта Капшук
Київська область.
У Васильківському районі Київської області зник 14-річний Нікіта Капшук.
Хлопчик відпочивав на дачі у своєї бабусі в с. П'орадівка Васильківського району Київської області. 02 червня 2014 року він мав їхати додому в м. Боярка, тому вранці пішов з дому бабусі на автобусну зупинку. Більше рідні його не бачили.
Прикмети: 170-172 см на зріст, худорлявої статури, овальне обличчя, коротке темно-руське волосся, прями брови, повні губи, світло-карі очі, має шрам під лівим оком.
Одяг: чорна куртка, сорочка, чорні брюки, коричневі туфлі.

0-800-50-14-14
дзвінки зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНІ
www.detipoisk.com

ПРО ЖИТТЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ
компетентно,
яскраво,
цікаво всім

читайте у газеті «Прикордонник України» та журналі «Кордон», передплата на рік не закінчується ніколи
Передплатний індекс:
газети — 61023, журналу — 43736

Засновник:
Адміністрація Державної прикордонної служби України

Видається з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію: КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс: **61023**

Головний редактор
Олег БОЙКО

Заступник головного редактора
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Чергова по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Програму телебачення та сканворд надано ТОВ «Мега-Поліграф»
Замовлення: 36223
Наклад: 3760 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net